

Veenbrand

De afgelopen jaren zijn veel brandjes
geblust, maar de **veenbrand**
daaronder blijft doorsmeulen

In deze uitgave van Fieldmanager de uitslag van het microplastics onderzoek. Per jaar ontsnappen ettelijke honderden kilo's infill uit een gemiddeld veld. Is dat veel of is dat weinig? Ik weet het niet. Vergeleken met de totale hoeveelheid rubberslijpsel van de banden onder uw en mijn auto is die paar honderd kilo's natuurlijk niets. En ook niet vergeleken met de vele tonnen plastic afval die iedere dag weer in de berm van onze wegen belanden. Natuurlijk worden die berm van tijd tot tijd schoongemaakt, maar dan blijft er nog altijd een giga-grote afvalhoop verpakkingen over die kapot zijn gemaaid en echt niet worden verzameld. Een echte oplossing voor dit probleem zie ik dus niet zo gauw. Of we moeten beslissen dat we morgen in een plastic-loze samenleving gaan leven.

Blijft natuurlijk dat de sportveldenindustrie haar verantwoordelijkheid moet nemen. Hoe we dat doen lijkt is een lastige. De Nederlandse sportvelden industrie heeft de laatste maanden een fors aantal uitdagingen voor haar kiezen gehad. En heeft duidelijk problemen daar gezamenlijke oplossingen voor te vinden. Vooral kunstgras heeft een dermate snelle ontwikkeling doorgemaakt, dat dit ingewikkeld blijkt. Het grootste probleem zijn natuurlijk de belangen. Hoe harder de markt groeit, hoe groter de belangen worden. Zelfs het feit dat de rendementen al jaren onder druk staan, doet daar niets aan af. Sterker nog: doordat de meeste partijen in deze markt al geruime tijd weinig tot niets verdienen hebben, neemt de druk op de markt alleen maar toe. Als je terugkijkt, zie je een steeds snellere cyclus van grote en kleine problemen. Fieldmanager heeft ingezoomd op onder andere recycling en SBR, maar die lijst kan probleemloos veel langer gemaakt worden. Wateroverlast is ook zo'n onderwerp. En wat denkt u van duurzaamheid, het garantiestelsel of multifunctioneel gebruik? Op al die uitdagingen probeert de sector antwoorden

te vinden maar makkelijk gaat dat niet. De afgelopen jaren zijn veel brandjes geblust, maar de veenbrand daaronder blijft doorsmeulen.

Voordat natuurgrasfans zich gaan verkneukelen over de nesten waarin die kunstgrasjongens zich nu weer hebben gewerkt: sorry, maar in het natuurgraswereldje is het zo mogelijk nog erger. In de kunstgrassector wordt tenminste nog met elkaar gesproken. In de natuurgraswereld is men eigenlijk alleen maar bang dat de concurrent een zak graszaad of meststof meer verkoopt. Daarbij wordt vergeten dat men door samen te werken allemaal een volgeladen vrachtwagen extra zou kunnen verkopen.

Het echte probleem is natuurlijk het bekende liedje: te weinig regie in de sector en geen enkele instantie die de autoriteit heeft om verandering door te drukken.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-6691